

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

„Isten nyugosztalja békében!”, „Nyugodjon békébe nagyon jó ember volt és jó élet volt, amíg Kádár János még élt”, **„NYUGODJÉK BÉKÉBEN, NEM FELEJTJÜK EL.”**, „Olyan vezető nem lesz többé, mint Ő volt. Örülök, hogy akkor voltam fiatal, sokat dolgoztam jó hangulatban és szeretetben.”, „Igaz, gazdag akkor sem voltam. Na és most sem. Mégis azt mondom: Tiszteltem, Kádár Jánost.”, **„FELÉPÍTETTE AZ ORSZÁGOT! AZT, AMIT A NÁCIK LEROMBOLTAK. VOLT MUNKA! NEM VOLT ENNYI SZEGÉNY”**, „Nyugodjon örök világos-fényességben, AMEN! Köszönöm, hogy felneveltél engem kereszt-
apám”, „Nyugodjon békében, jobb volt a rendszer az ő idejében, nem volt hajléktalan se, volt lehetősége mindenkinek, aki dolgozni akart, egy fizetésből megéltünk szerényen, az árak is a fizetésekhez voltak igazítva”, „Ember volt a javából!

Sokat tett az emberi-
csalt, nem is lett gazdag!
a feleségével!”, **„Most
gonosz erőket tartott
minket. Írta is róla Mol-**

**A valaha élt leg-
legbecsületesebb
országunknak, az-
fogható, még attól
már...”**, „Biztos volt a
fontos volt, orvosi vizsgá-
pokot várni.”, „Hazánk

ségért, nem lopott nem
Nyugodjanak békében
**tudjuk csak micsoda
kordában és védett meg
dova György. Igaza volt.”**
**igazságosabb és
vezetője volt az
óta sem volt hozzá
tartok nem is lesz
megélhetés, az egészség
latokra nem kellett hóna-
és Európa legjobb**

vezetője, ilyen jó dolgunk sose lesz már, nem fogják mondani hogy Európa és a világ legvidámabb barakkja, de szerintem országa volt.”, „MOSTANRA A TÖNKRETET-
TÉK, ÖSSZETÖRTÉK A DOLGOZÓKAT, CSAK RABSZOLGÁKAT GYÁRTANAK, BORZALOM, NEM SZÜLETNEK GYEREKEK, MIVEL NINCS HOL LAKNI, NINCS HOL DOLGOZNI RENDESEN ÉS MEGFIZETVE SINCSESENKI”, „Ez engem a jólétre és a jó sorra emlékeztet, remélem nem vagyok egyedül a véleményemmel.”, „Hol vannak a gyáraink, a bányáink, a termelő üzemek, a vidék, a munka egyáltalán??. Sajnos, hol van Kádár János, és tanítványai?”, **„Magyarországon ma kb. 40-50 ezer gyermek éhezik. Kádár alatt nem éheztek. Előtte és utána igen. Szerencsére ezt – a jobboldali propaganda ellenére is – még nagyon sok ember tudja és elismeri, és nem csak azok, akik éltek az előző rendszerben.”**, „Drága Jani bácsi nyugodjon békében”, „Igaz ember volt.”, „Ugye so-
kan emlékszünk még a MAZ-okra?! Mikor ezek a beton-panel szállítók az utcakép részei voltak! Közel 800 ezer lakás épült a szocializmusban!”, **„MOST MEG EMBEREK SOKASÁGA HAJLÉKTALAN! KORMÁNY VEZETÉS ANNO ÉS MOST NÉZD A KÜLÖNBSÉGET!!!!!!!!!!!!!!”**, **„Min-
den szép és jó volt. Élhetőbb, kiszámíthatóbb volt akkoriban. Lehe-
tett tervezni, lehetett építkezni, szóval akkoriban minden jobb volt.”**

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Kádár János igazsága

Nem tudom észrevették-e: nálunk nem csinálnak filmet a szocializmus évtizedeiről. Kivételt az '56-os téma jelent, arról pedig már annyi bőrt lehúztak, hogy itthon ezért már nem mennek be a moziba. A tanút, Bacsó Péter halhatatlan filmjét ismételtetik, de azt egyrészt még 1969-ben forgatták, nem most, és az ötvenes évekről szól, nem arról, ami 1956 után történt.

Játékfilmekben Kádár János nem jelenik meg. Csináltak ugyan egy filmet Drakulics elvtárs címmel, de az emberek nem rohanták le a mozikat. Az emberek nem buták, a hülyeséget messziről felismerik.

Kádár személyétől mind a mai napig ódzkodnak. Lehetne összehordani mindenféle rosszat, vannak is ilyen törekvések, de egy filmkészítőnek vagy egy írónak tudnia kell, hogy az emberek többségének emlékezetében Kádár nem így él.

Kádár nem skatulyázható be a ma divatos kategóriákba. Nem volt véreskező diktátor, nem volt hadvezér, nem volt a mai trendi figura sem, aki cselekvés helyett pszichiáterhez jár. Kádár egy ember volt, aki lehetőséget kapott országunk vezetésére, és ennek legjobb tudása szerint igyekezett eleget tenni.

Előnyösebb helyzetben vagyunk, mint több európai volt szocialista ország. Nálunk az 1956 utáni korszak egy emberhez, Kádár Jánoshoz kötődik. Mindenütt másutt többen is kerültek az élre, aztán el is tűntek. Még a szovjeteknél is volt vagy öt főtitkár.

Kádár János 32 évig vezette Magyarországot. Minek tudható be? Nos, annak, hogy békét és stabilitást teremtett. Ennek a jelentőségét csak azok értik, akik elveszítik. Nézz körül a Balkánon, az ukránoknál, de másoknál is! Úgyhogy a békét és a stabilitást meg kell becsülni. Viszszamenőleg is, és a mára nézve is!

Dramai sorsú ember volt. '56 is elég lett volna, de neki meg kellett élnie, hogy életműve összeomlik. A sors kegyes volt hozzá. Meghalt, még mielőtt a dühödt antikomunista örület a fejét vehette volna. Nem ítélték el, de kizárták a történelemből.

Az MSZP országglása idején Kádár helyébe Nagy Imrét rakták. Kapott szobrot, kitüntetést neveztek el róla. Ez utóbbit a Fidesz-érában eltörölték, a szobrot meg a Margit híd lábához száműzték.

De van egy furcsaság. Kádárt ugyan kiírták a történelemből, ugyanakkor egyre többen beszélnek a korszak teljesítményéről. Lépten-nyomon halljuk, hogy akkor épültek lakások, világszínvonalú volt a magyar Ikarus, mozdonyokat is tudunk gyártani, sikeres embereket nevelt az oktatási rendszer. Egy dolog nem hangzik el, hogy akkor szocializmus volt.

Elismerik, hogy volt fejlődés, és nem is kicsi, de ez mintha független lenne a szocializmustól.

Ugyanazt teszik, mint Kína esetében most. Kína fantasztikus fejlődését nem tagadják, badarság is lenne, de a szocialista rendszerről egy szót sem ejtenek.

Értelmiségekkel beszélgetve az az ember érzése, hogy már-már hajlandóak lennének Kádárt elismerni, ha nem lenne 1956, és persze a Nagy Imre-ügy.

Mondok valamit, amit sokan nem értenek és sohasem fognak megérteni. 1956, a szocializmus megvédése nélkül nem lett volna a hetvenes évek sikersorozata. Mint ahogyan Kína sem lenne a világ második gazdasági hatalma, ha 1989-ben Teng Hsziao-ping nem védi meg a szocializmust.

Mi kezdtől fogva azt mondtuk, hogy védjük meg a szocializmus és Kádár igazságát. Jó lett volna mélyebben elemezni a múltat, új értékeléseket adni. Adtunk is ilyeneket, de a totális tökéletes támadás tükrében ezt sokan nem értették vagy fölöslegesnek tartották. Minek bíráljuk mi a szocializmust, amikor ellenfeleink naponta belerúgnak? Van benne igazság. A kapitalizmus igazságtalanságaihoz és bűneihez képest a szocializmus hibái szinte gyerekcsínynek tűnnek.

Kádár azt vallotta, hogy a szocializmus célja csak az lehet: adjon jobb életet a népnek. A politika nem lehet forradalminak tűnő ötletek kísérleti laboratóriuma. Ha a szocializmus jobb megoldást ad, mint a kapitalizmus, az emberek támogatni fogják. A jó nem feltétlenül jelent több pénzt, gazdagságot. Hosszútávon mindig az emberibb megoldás a jobb. A lakáspolitikai ilyen volt. Nem hiteleket kínált, hanem elérhető lakást. Lehet, hogy panelt, de lakást.

A szocializmust csak hittel lehet csinálni, és ezt Kádár nagyon jól tudta. A szocializmus nem csak álom, reális cél is. A szocializmus épületét fel lehet építeni, de nincsenek mindenütt érvényes szabványok. Minden ország szocializmus-háza más és más lesz. Nem a háznak kell egymásra hasonlítaniuk, hanem az embereknek kell ott-hon érezniük magukat bennük.

Kína megítélésében Kádár megelőzte minden kortársát. Itthon is, nemzetközi téren is. Akkoriban mindenki nyitott Kína felé, mindenki vágyott az óriási kínai piacra. De Kádár többet látott. Kínában a szocializmus új modelljét vélte megtalálni. A 21. századra a szocializmus keletre költözik, hogy aztán újult erővel, friss energiával jöjjön vissza Európába, mondta egyszer, kár, hogy nem érthette meg.

A 20. századi magyar szocializmus, Kádár életműve a miénk. Merítünk belőle, beszélünk róla azoknak, akik nem élték meg. De sohasem felejtjük el Marx figyelmeztetését. A 19. századról beszélt, de nekünk is szólt: „a szociális forradalmak...költészetüket nem a múltból, csak a jövőből meríthetik.”

Orosz energia: keressük a megoldásokat!

Oroszország készen áll arra, hogy nyersolajat szállítson a Magyarország és Szerbia között épülő gázvezetékhez – ez a projekt hozzájárul majd Szerbia olajellátási útvonalainak diverzifikálásához – jelentette be Alekszej Novak orosz miniszterelnök-helyettes a Szentpétervári Nemzetközi Gazdasági Fórumon (SPIEF). Magyarországnak keresnie kell a megoldásokat.

A világnak új fejlődési modellre van szüksége

FOTÓ: STATIC.KREMLIN.RU

A világnak új fejlődési modellre van szüksége, amely nem a neokolonializmus elvein alapul és ellenáll a politikai manipulációnak – jelentette ki Vlagyimir Putyin orosz elnök. Putyin hozzátette, hogy a globalizáció korszakának régi mechanizmusai már elavultak, és még csak nem is törekednek azok modernizálására. Ehelyett most egy új modellt kell létrehozni, amely figyelembe veszi minden állam nemzeti érdekeit – mondta.

Vegyék már észre, nem ők a világ!

FOTÓ: NATO.INT

Kanadában ülésezett a G7, azaz Franciaország, az USA, Kanada, Nagy-Britannia, Németország, Japán és Olaszország vezetői. Azt hirdetik magukról, hogy ők a világ hét „legfejlettebb gazdasága”. Meghívtak még egy sor országot, de Kína, Oroszország, Törökország, Vietnam, nem szerepelt a listán, őket kizárja a nyugat. Ott volt viszont az Európai Bizottság elnöke, a NATO főtitkára és az ukrán elnök. Na, nekik nem kellene ott lenniük! Vegyék már észre, nem ők a világ!

KÜLFÖLD

FOTÓ: FACEBOOK.COM

Hszi–Putyin: békét a Közel-Keleten!

FOTÓ: STATIC.KREMLIN.RU

Hszi Csing-ping kínai és Putyin orosz elnök egyeztettek az izraeli-iráni háborúról. Hszi hangsúlyozta, hogy Kína kész folytatni a kommunikációt és a koordinációt valamennyi féllel, egyesíteni erőfeszítéseit, fenntartani az igazságosságot, és konstruktív szerepet játszani a közel-keleti béke helyreállításában.

Putyin a maga részéről felvázolta Oroszország véleményét a Közel-Kelet jelenlegi helyzetéről, mondván, hogy Izrael támadása Irán nukleáris létesítményei ellen rendkívül veszélyes. A konfliktus eskalációja senkinek sem érdeke – mondta az orosz elnök, megjegyezve, hogy az iráni nukleáris kérdést párbeszéd és tárgyalás útján kell megoldani. Oroszország készen áll arra, hogy szoros kapcsolatot tartson fenn Kínával, és közös aktív erőfeszítéseket tegyen a helyzet lehűtésére, a regionális béke és stabilitás megőrzése érdekében.

Az orosz hadipar mindent megad a győzelemhez

FOTÓ: STATIC.KREMLIN.RU

Szergej Csemešov, az orosz állami vállalat, a Rosztech vezérigazgatója Putyin elnöknek tett jelentést a hadipar helyzetéről. A 700 ezer dolgozót foglalkoztató vállalat adja az összes hadiipari megrendelések felét, az ukrainai különleges hadműveletben résztvevő orosz csapatoknak szállított eszközök 80 százalékát. Az orosz hadipar ma már képes követni a technológiai és katonai változásokat és ellátni a hadsereget mindennel, ami a győzelemhez kell.

Nem kell Pride Budapesten!

A főpolgármester nem képvisel minden budapesti embert. A Pride-ügyben a saját liberális híveire támaszkodik, nem kérdezte meg sem a Közgylést, sem az embereket. Nem a szabadságról van szó, ahogyan hangoztatják, hanem a liberálisok értelmetlen és káros háborújáról a kormány ellen. Provokálják a kormányt, a rendőrséget, az embereket. A Munkáspárt tagjai és barátai közül is sokan budapestiek, elmondjuk a véleményünket: Nem kell Pride Budapesten!

BELFÖLD

FOTÓ: KEP.CDN.INDEXVAS.HU

Kizsákmányolnak az osztrákok?

FOTÓ: FACEBOOK.COM

Sok magyar idénymunkás Ausztriába megy dolgozni, de gyakran alulfizetett, embertelen körülmények várják őket – jogi védelmük minimális. Az ausztriai mezőgazdasági napszámosok, köztük számos magyar munkavállaló, gyakran embertelen körülmények között dolgoznak – hajnaltól késő estig tartó, pihenő nélküli műszakokban, tűző napon, minimális fizetésért és mellékhelyiség nélküli területeken. Az osztrák munkaügyi rendszer hivatalosan szabályozott: az agrárágazatban a kollektív szerződés alapján a minimálbérek 10,50–13,59 euró/óra közötti sávban mozognak, függően a tartománytól. Ezzel szemben a terepen sokszor ennek a felét sem fizetik – vagy nem fix órabérben dolgoztatják a munkavállalókat. (<https://www.agroinform.hu/>)

Jókor jön a kínai segítség!

FOTÓ: KORMANY.HU

Kínára most is számíthat Magyarország. „A magyar mezőgazdaságot és agráriumot számos kihívás érte az utóbbi időben, de miután leküzdöttük a szinte minden állatfajunkat érintő vírusokat, Magyarország mentessé vált, így hamarosan Kínával is újraindulhat a kereskedelem” – jelentette ki Nagy István agrárminiszter Pekingben.

Most már dőzs!

FOTÓ: HONVEDELEM.HU

A Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter közösségi oldalán megjelent videóban Charles Constanza altábornagy, az amerikai 5. hadtest parancsnoka elismeréssel nyilatkozott a Magyar Honvédségről. Hát akkor, most már dőzs!

Munka nyugdíj mellett

FOTÓ: STATIC.AGROINFORM.NET

Tavaly 125 ezerre nőtt azoknak a 65–74 év közötti embereknek a száma, akik a nyugdíjuk mellett is dolgoznak – derül ki a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) friss adataiból. Ez több mint 5000 fős növekedést jelent az előző évhez képest, és látványos emelkedés a 2018-as 75 800 főhöz képest. A tendencia világos: egyre több idős ember marad a munkaerőpiacon, sokan közülük kényszerűségből. (<https://szakszervezetek.hu/>)

Nógrád többet érdemel! ■

Salgótarjánban tett látogatást Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Krejcsi Bálint, a város polgármestere elmondta, hogy az elmúlt egy évben új folyamatok indultak el a városban. Köszönetet mondott azért, hogy a Munkáspárt aktívan részt vesz a város közéletében. A Munkáspárt elnöke kiemelte: támogatjuk a salgótarjáni emberek életének javítását. Szorgalmazzuk, hogy az állam jelentős programokkal, új finanszírozási megoldásokkal is segítse Salgótarján és más hasonló települések fejlődését. Salgótarján és Nógrád a szívünkben van, és mindent megteszünk az itt élőkért. Nógrád többet érdemel!

PÁRTÉLET

Paks: folytatjuk a munkát

A Munkáspárt paksi szervezete kitelepülést tartott a piac előtt. Folytatták az aláírásgyűjtést az ingyenes, emberhez méltó egészségügyért.

Budapest: mi sem maradunk le!

A budapesti szervezetek is kiveszik a részüket a munkából. Újpesten magyarázták az embereknek az állami egészségügy fontosságát.

Szolidaritási tüntetés Irán budapesti nagykövetsége előtt

A Magyar Békekör szervezésében szolidaritási tüntetést tartottak Irán budapesti nagykövetsége előtt, és civil diplomáciai jegyzéket nyújtottak át Irán magyarországi képviselőjének, Morteza Moradian nagykövetnek. A hét társadalmi és politikai szervezet, a Magyar Békekör, a Magyar Antifasiszta Liga, a Felelősséget Vállaló Tettrekész Magyarok, a Jogállamért Egyesület, a Honfoglalás 2000 Egyesület, a Hajrá Magyarok a Szebb Jövőnkért Egyesület, és a Munkáspárt által elfogadott magyar és angol nyelvű jegyzéket Dr. Simó Endre, a Magyar Békekör elnöke olvasta fel az egybegyűtteknek és nyújtotta át a körükben megjelent Morteza Moradian nagykövetnek.

Béke, stabilitás, jólét

Gondolatok a kádári időszak belpolitikájáról

FOTÓ: 1957 FORTEPAN/ALBUM059

Kádár rendkívül nehéz helyzetben lett az ország vezetője. A magyar szocializmus került életveszélybe és ezzel együtt az ország orientáltsága, nemzetközi helyzete. Ha elvész a szocializmus, visszajön a kapitalizmus, Magyarország ismét nyugati, döntően német befolyás alá kerül.

Kádár tudta, hogy a szocializmus magyarországi erői egyedül nem tudják megvédeni a szocializmust. Nem örült, és sohasem örült annak, hogy a Szovjetunió segítségét kellett kérni.

De Kádár János realista volt. Tudta, hogy csak két út lehetséges: vagy vissza a tőkés rendszerhez, vagy előre egy jobb, a hibáktól megszabadított szocializmus felé. A dolgozó tömegek csak veszíthetnek a kapitalizmus restaurációjával. Visszafelé nem szabad menni!

Tudta azt is, hogy a szocialista világ érdeke az, hogy Magyarországon helyreállítsák a szocializmust. A második világháborút lezáró nagyhatalmi megállapodások is élnek. Nagy Imrétől eltérően felismerte, hogy az Egyesült Államok Magyarorszáért nem fog a Szovjetunióval háborúzni. Egy reális út kínálkozik: szocialista országgént, a Szovjetunió szövetségeseiként élni tovább és a lehető legnagyobb mozgásteret találni a magyar nemzeti érdekek érvényesítéséhez.

Kádár mindvégig arra törekedett, hogy magyar szocializmus képes legyen önmagát megvédeni minden külső és belső támadás ellen.

Kádár alapvető belpolitikai célja a stabilitás megteremtése volt. Ennek előfeltételét abban látta, hogy érvényesüljön a kommunista párt, a Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP) vezető szerepe.

A kádári szocializmus éveiben, 1956-89 között egy párt volt Magyarországon, a Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP). Mint ilyen, több áramlatot fogott össze. Az MSZMP

történetében váltakozó intenzitással ugyan, de jelen volt egy forradalmi-marxista szárny, egy kispolgári-szociáldemokrata-liberális erő és egy nacionalista irányzat. Kádár tudta, hogy a munkás-paraszthatalom feltétele az egységes vezető párt. Ezért politikája a kompromisszumok keresése volt.

A kompromisszumok azért voltak lehetségesek és azért előrevivőek, mert hosszú időn át a pártban a fő erő a marxista-forradalmi szárny volt, élén Kádárral. A kompromisszumok azonban lehetővé tették, hogy a kispolgári-szociáldemokrata-liberális szárny pozícióira tegyen szert.

Az 1960-as évektől ugyan felerősödik a liberális szárny, de a marxista-forradalmi többség kézben tartotta a folyamatokat. Később azonban csökkent a pártvezetés forradalmi-marxista részének ébersége, s Kádár nem tudta e folyamatot feltartóztatni.

Amint a kádári centenárium kapcsán készült munkáspárti értékelésben olvashatjuk: „Az MSZMP vezetése a 70-es évektől a szocializmus sikereit látva, hibás és utólag nézve végzetes következtetést von le: a szocializmus győzelme végleges és visszafordíthatatlan. E stratégiai hiba következtében a rendszer elindul a liberalizálódás útján. Nem veszi komolyan a szerveződő hazai polgári ellenzék, s külföldi támogatóikat.”

Kádár János vallotta, hogy a szocializmus célja csak az lehet: adjon jobb életet a népnek. A politika nem lehet forradalminak tűnő ötletek kísérleti laboratóriuma. Ha a szocializmus jobb megoldást ad, mint a kapitalizmus, az emberek támogatni fogják.

A kádári korszak, a szocializmus évtizedei a 20. századi magyar történelem legsikeresebb korszakát jelentik. Mindenki dolgozhatott, aki akart. Napi 8 óra munkából elfogadhatóan meg lehetett élni. Senki sem lehetett milliárdos, de a túlnyomó többségnek elfogadható élete, biztos jelene és kiszámítható jövője volt.

Kádár János vezetése alatt az ipari termelés tízszeresére, a nemzeti jövedelem hétszeresére nőtt, s felépült 400 ezer lakás.

Új lendületet kapott a nemzeti ipar fejlődése. A magyar műszeripar, olyan nagyüzemekkel, mint a MOM, az egész világon elismertséget szerzett. A nehézipar üzemait, a Diósgyőri Gépgyárat, a Rábát, a Ganz-MÁVAG-ot, mindenütt ismerték. A Medicor a világ számos országában váltott ki elismerést a kórháztelepítésekkel. A magyar Ikarus évente 13-15 ezer autóbust gyártott, és a világ élvonalában volt. A magyar ruházati ipar olyan óriásokkal, mint a Május 1, a Vörös Október, a Zalaegerszeg munkát, megélhetést adott nagyon sok embernek, nevet szerzett külföldön is a magyar iparnak.

FOTÓ: 1966 FORTEPAN/ALBUM059

A magyar mezőgazdaságot olyan világhírű üzemek jelentették, mint Bábolna, Mezőhegyes, Nádudvar. A magyar szocializmus nagy találmánya, a háztáji és a nagyüzemi gazdálkodás összekapcsolása megfizethető élelmiszereket adott az egész országnak, és felvirágoztatta a magyar falut.

Kórházakat, iskolákat építettek, hogy az egészségügy és az oktatás mindenki számára elérhető legyen. A nyugalomba vonulás tisztes nyugdíjat és megbecsülést jelentett. A fiatalok mertek családot alapítani, mert tudták, hogy lesz munkájuk, lakásuk.

Kádár a társadalmi béke, a kompromisszumok híve volt. Ennek jegyében hirdették meg a 3T kultúrpolitikát. Ez azt jelentette, hogy a szocialista állam egyes művészeti alkotásokat támogatott.

Voltak azonban művek, amelyekkel nem értett egyet, de ennek ellenére nem akadályozta őket. Ez volt a második T, azaz a „tűrjük” politikája. A szocializmus ellen fellépő műveket azonban nem tolerálták, hanem kifejezetten tiltották.

Kádár párbeszédre és együttműködésre törekedett az értelmiséggel. Számos fotón látható, ahogyan Kádár olyan vezető értelmiségiekkel beszélget, mint Németh László, Illyés Gyula, Kodály Zoltán. Kádárnak fontos szerepe volt abban, hogy a külföldre emigrált művészek, köztük Páger Antal hazatérjenek.

A kádári belpolitika sokat emlegetett alapelve volt az, hogy aki nincs ellenünk, az velünk van. 1962 novemberében az MSZMP VIII. kongresszusán vitázó beszédében hangzott el a híres mondat:

„Szeretnék néhány szót szólni egy elég nagy zajt okozott jelszóról. Arról a jelszóról van szó, hogy aki nincs ellenünk, az velünk van. (...) Ez a megállapítás természetesen nem tudományos tézis, hanem egyszerűen politikai megállapítás, ha úgy tetszik, agitációs jelszó, amely emberek viszonyára, nem pedig világnézetére vonatkozik. Az ideológiában ez a jelszó

használatatlan. Az ideológiában nem lehet válogatni ellenséges vagy nem élesen ellenséges között. Ellenséges minden elmélet, amely nem marxista–leninista, mert az ideológiákat nem lehet összekeverni, összebékíteni. Még egyszer ismétlem: az, hogy ki van velünk és ellenünk, nem az ideológiára vonatkozik, hanem az emberi viszonyokra.”

Kádár a kongresszus előtt egy évvel, 1961 decemberében a Hazafias Népfront országos tanácsának ülésén alapozta meg a később kiérlelt rendszer jelszavát: „Rákosiék azt mondták régen: aki nincs velünk, az ellenünk van; ezek a Kádárék most azt mondják, hogy aki nincs ellenünk, az velünk van. (...) Mi ezt teljes nyugalommal vállalhatjuk. Igenis úgy vesszük: aki nincs a Magyar Népköztársaság ellen, az vele van; aki nincs az MSZMP ellen, az vele van; és aki nincs a népfront ellen, az vele van.”

Kádár hitt abban, hogy a szocializmus minden országban más és más kell, hogy legyen, nincsenek és nem is lehetnek szigorú szabályok. 1956 után a szocializmus építése sok tekintetben eltért más országok gyakorlatától. Nálunk működött a Hazafias Népfront, mint pártok fölötti intézmény. Ugyanakkor létezett a Munkásőrség, a párt fegyveres alakulata, ami másutt ilyen formában nem volt. A gazdaságban nálunk bevezették a háztájit, ami másutt nem volt.

32 év hosszú idő. Minden törekvés ellenére, nem mindenben sikerült megtalálni a szükséges új megoldásokat. A demokrácia bővítése jót tett a magyar társadalomnak, és erősítette Magyarország nemzetközi tekintélyét, ugyanakkor mellékhatásokkal is járt. A pártvezetés elhanyagolta a párttagság, és általában a dolgozó osztályok osztályharcos nevelését. A dolgozók hozzászórtak a jóléthez és elfelejtették, hogy a szocializmus vívmányai csak azért lehetségesek, mert munkáshatalom, szocializmus van.

Manapság gyakran kérdezik, hogy miért bukott el a kádári szocializmus, ha olyan jó volt. Beszéljünk őszintén! A szocializmus nem elbukott, hanem elbuktták, megdöntötték. A tőkés erők a második világháború után azonnal irányt vettek a szocialista országok felszámolására. Erről szólt a hidegháború, de erről szót az enyhülés időszaka is, amikor finomabb módszerekkel igyekeztek ugyanazt elérni.

Az 1989–90-es tőkés rendszerváltás a tőkés nyugat, Amerika és Németország, Bush és Kohl projektje volt. Bármit is mondanak ma önmagukról a tőkés pártok, a rendszerváltás nem az ő művük. Politikai szempontból a rendszerváltás az MSZMP utolsó vezetése, a konzervatív népies ellenzék (MDF) és a liberális ellenzék (SZDSZ) alkuja volt, amihez a tőkés nyugat egyetértését és támogatását adta.

Megtörtént mindaz, ami Kádár János életében és 32 éves vezetése idején elképzelhetetlen és lehetetlen volt. Kádár távozása, felmentése, leváltása, tessék választani a szavak között, megnyitotta az utat a szocializmusból a kapitalizmus felé.

Függetlenség, béke, szocializmus

A barátok az igazán nehéz időkben mutatkoznak meg, tartja a mondás. Ha megy a szekér, könnyű partnerekre, támogatókra, barátokra találni, de ha baj van, mindjárt más a helyzet.

1956 őszén Magyarország történelmének egyik legnehezebb időszakát élte meg. A szocializmus megvédéséhez a magyar vezetés kénytelen volt külföldi segítséget, azaz a Szovjetunió segítségét igénybe venni. A nyugati tőkés világ nem fogadta el a Kádár János vezette forradalmi munkás-paraszt kormányt, gyakorlatilag minden együttműködés a nyugattal megállt.

Az 1980-as évekre a szocialista Magyarország tekintélyes nemzetközi szereplő lett. Ország-világ elismerte a magyar szocializmus teljesítményét. A kádári politikáról elismerően szóltak a Szovjetunióban és más szocialista országokban.

A nyugattal pragmatikus együttműködés alakult ki. A nyugat sohasem mondott le arról, hogy Magyarországon is megdöntsék a szocializmust, de ezt akkor még nem tekintették közvetlen feladatnak.

A kádári külpolitika alapelve bevált. Szoros szövetség a kelettel, azaz a szocialista országokkal és pragmatikus együttműködés a tőkés nyugattal.

A Szovjetunió szerepe meghatározó volt a szocializmus megvédésében és stabilizálásában. Magyarország területén szovjet csapatok állomásoztak. Manapság divat „szovjet megszállásról” beszélni, de ez is csak a propaganda. Németországban mind a mai napig vannak amerikai csapatok, mégsem gondolja senki sem, hogy Németország megszállt ország. Magyarország sem volt az.

Az évtizedek során kölcsönösen előnyös együttműködés alakult ki a Szovjetunióval. A kádári MSZMP elfogadta az Szovjetunió Kommunista Pártjának (SZKP) felfogását a szocializmusról, a nemzetközi helyzetről és szoros politikai együttműködés volt az MSZMP és az SZKP között. Nem okoztak gondot a szovjet vezetésben végbement változások sem. Mint ismeretes, 1964-ben Nyikita Hruscsov helyét Leonyid Brezsnyev vette

át. Majd következett Jurij Andropov, Konsztantyin Csernyenko, és végül Mihail Gorbacsov.

Kádár alapvetőnek tartotta a Szovjetunióhoz fűződő viszonyt. Ezen akkor sem változtatott, amikor Gorbacsov idején élesen eltért egymástól a két ország politikai gondolkodása. Kádár nagy tekintélyt szerzett magának a Szovjetunióban nem csak a magyar szocializmus sikereivel, de azzal a mondásával is, hogy „szovjetellenes szocializmus nem létezik.”

A magyar-szovjet gazdasági kapcsolatok a kölcsönös érdekekre és egymás lehetőségeire épültek. A Szovjetunió ellátta Magyarországot nyersanyagokkal és energiahordozókkal, onnan vásároltuk a hadseregnek szükséges eszközöket is. Cserébe a magyar vállalatok számára fantasztikus piac nyílt a Szovjetunióban. Az IKARUSZ buszait, a Május 1 női ruháit, a magyar almát, a magyar gyógyszereket óriási mennyiségben vásárolták meg a szovjet vállalatok.

1956 őszén, 1957 elején még egy értékes barát segített Magyarországnak. A Mao Ce-tung vezette Kínai Népköztársaság az első perctől kezdve Magyarország mellé áll. Csou En-laj kínai miniszterelnök szinte azonnal Budapestre utazott, és jelentős politikai és anyagi segítséget adott Magyarországnak.

Később a szovjet-kínai viszony megromlása miatt a magyar-kínai kapcsolatok is visszaestek. A hivatalos Magyarország is ellenfélként kezelte Kínát. Az 1980-es években megindult a két ország közötti enyhülés. Egyre több magyar vezető látogatott el Kínába és jöttek kínai delegációk is Budapestre.

1987 októberében Kádár János pekingi látogatása jelentette a kapcsolatok teljes normalizálását. Kádár érdeme, hogy Kínában nem csak hatalmas piacot látott, hanem a szocializmus új modelljét is felismerte, és támogatta is.

Magyarország és a többi szocialista ország sokoldalú kapcsolatai két intézményen keresztül folytak. 1949-ben hozták létre a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsát (KGST). A mai EU-tól eltérően a KGST-ben az együttműködés nem a profitra épült, hanem az egyes országok reális lehetőségeire és igényeire. Értelmes termelési szakosodás is folyt. Magyarország autóbuszokkal látta el a partnereket, tőlük viszont személygépkocsikat vásárolt.

Az európai szocialista országok politikai és katonai szervezete a Varsói Szerződés volt. A szocialista országok eredetileg nem akartak ilyen szervezetet. Amikor a nyugat 1949 áprilisában létrehozta a NATO-t,

a szocialista világ nem hozott létre hasonlót. Csak 1955-ben döntöttek saját védelmi blokkról, azt követően, hogy Németország is tagja lett a NATO-nak.

A Varsói Szerződés fennállása (1955-1991) idején Magyarország egyetlen egyszer sem került háborúba és a Néphadsereg is csak egyszer, 1968-ban küldött erőket külföldre. Akkor a szocialista országok közös katonai fellépéssel akadályozták meg, hogy a szocializmust megdöntsék Csehszlovákiában.

Kádár azon a véleményen volt, hogy a katonai beavatkozást jobb elkerülni. Hosszasan tárgyalt a megoldási lehetőségekről a cseh párt akkori vezetőjével, Alexander Dubcekkal. A helyzet általános romlása miatt a szovjet vezetés végül a katonai megoldás mellett döntött. Kádár tudomásul vette a döntést. Ahogy később fogalmazott: a cseh ügy mellé nem akartunk még magyar ügyet is kreálni.

1979 decemberében rendkívüli kérést kapott Magyarország a Szovjetuniótól. Leonyid Brezsnyev arról tájékoztatta Kádárt, hogy a Szovjetunió katonai erővel fog fellépni Afganisztánban. Felvetette, hogy Magyarország is legyen részese az akciónak.

Kádár János nemet mondott. Ez jelezte azt, hogy Magyarország független ország, a magyar külpolitika a magyar nemzeti érdekeket szolgálja. Szükség volt Kádár személyes bátorságára is, hiszen nem akármilyen dolog nemet mondani egy nagyhatalom vezetőjének.

Mint tudjuk, a tőkés Magyarország vezetői később igent mondtak az USA kérésére és húsz éven át voltak magyar csapatok Afganisztánban.

Kádár vallotta, hogy a szocialista országok nem közös külpolitikát folytatnak, hanem egyeztetett külpolitikát. Alapvető kérdésekben együtt kell menni, más ügyekben külön-külön is lehet.

Alapvető kérdés volt az Izraelhez való viszony. Magyarország az arab népek oldalán állt, és a diplomáciai viszonyt is megszakította Izraellel.

A szövetségi hűség alapján Magyarország nem ismerte el Dél-Koreát és kapcsolatait a szocialista KNDK-val építette.

Külön is meg kell említeni a magyar-román viszonyt. A szocialista országok abból indultak ki, hogy a szocializmus építése és megvédése mindennél fontosabb közös cél. Ennek kell alárendelni minden mást.

Nemzetiségek és nemzeti kisebbségek természetesen akkor is léteztek, de általános volt az a vélekedés, hogy a szocializmus általános fejlődése megteremti a nemzetiségi problémák megoldásának anyagi és szellemi feltételeit.

Románia szocialista ország volt, de számos külpolitikai kérdésben saját útját járta. Szorosabb volt az együttműködése a nyugattal, Kínával is ők mentek legmesszebbre, a Varsói Szerződés csehszlovákiai akciójából is kimaradtak.

Ehhez jött hozzá a román vezetés erősödő nacionalizmusa, ami hátrányosan érintette az erdélyi magyarságot is.

Kádár ellenezte, hogy a román nacionalizmusra magyar nacionalizmussal válaszoljanak. Nem kívánta sem a kétoldalú viszonyt rontani, se a szocialista országok helyzetét nehezíteni. Természetesen Trianon kérdése sem szerepelt napirenden. A magyar-román viszony drasztikus romlása Kádár távozása után következett be, amikor az erősödő román nacionalizmusra a magyar vezetés leplezetlen nacionalizmussal válaszolt.

A kádári időszak fontos sikerének szokás tekinteni a tőkés nyugattal kialakult kapcsolatokat. Ez valójában fontos volt mind a nemzeti érdekeink, mind a béke megőrzése szempontjából. Kádár üdvözölte a hetvenes évek enyhülését, aktív részese volt az 1975-ös helsinki értekezletnek.

Kádárnak egy percre sem voltak illúziói a nyugat szándékait illetően. Úgy vélte, hogy a nyugat tart a szovjetek katonai erejétől és amíg megvan a két világrendszer közötti katonai egyensúly, bátran lehet építeni a kapcsolatokat a nyugattal.

Más kérdés, hogy a politikai vezetés egy része és különösen a gazdasági vezetés abba az irányba tolta magát Kádárt is, hogy vegyünk fel hiteleket és szélesebben engedjük be a nyugatot Magyarországra. Mint tudjuk, ezért a politikáért később súlyos árat fizettünk, és a vége a tőkés rendszerváltás lett.

Összegezve megállapíthatjuk, hogy Kádár János idején Magyarország független országgént fejlődött, előnyös szövetségi rendszerek tagja volt. Stabilitás és béke volt.

Kádár János örökségét követve az új közösségi társadalom felé

A Munkáspárt Központi Bizottsága 2012 tavaszán irányelveket fogadott el Kádár János születésének 100. évfordulójára. Ez nem csak politikai állásfoglalás volt, hanem elméleti kísérlet a magyar szocializmus történetének újragondolására, Kádár János életútjának árnyaltabb bemutatására. A tézisek több gondolata azóta visszaköszön a párt más dokumentumaiban, de teljes terjedelemben nem olvashatóak. A dokumentum kiállta az idő próbáját, minden megállapítása ma is igaz.

Száz esztendeje született Kádár János. Államférfi, miniszterelnök, a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő személyisége. Nevéhez fűződik a 20. századi magyar történelem legsikeresebb szaka-sza, a szocializmus évtizedei.

I. A kapitalizmus kérlelhetetlen ellenfele

Kádár János az Osztrák-Magyar Monarchiában születik, és a Horthy-rendszerben válik a kapitalizmus kérlelhetetlen ellenfelévé.

A XX. század első évtizedére az 1867-es kiegyezés, a magyar és az osztrák uralkodó osztály közötti történelmi kompromisszum kimeríti a benne lévő lehetőségeket. A kiegyezés egy nagy háború veszélyét is előre jelzi. A kiegyezés politikai keretei már kevesek a kezdeti gazdasági fellendülés folytatásához. Az Osztrák-Magyar Monarchia már nem képes féken tartani a növekvő szociális elégedetlenséget, nem is beszélve a népek függetlenségi törekvéseiről. A Monarchia a háborúban látja kiutat, nem sejtve, hogy az emberiség első világháborúja maga alá temeti a Habsburg-házat és vele együtt a Monarchiát.

Az első világháború megváltoztatja Magyarország helyzetét. Független és önálló állammá lesz, de területe a történelmi Magyarország területének kevesebb, mint egy harmadára zsugorodik. Az egykori nagy birodalom államalkotó tagjaként élvezett tekintély a múlté lesz, Magyarország kis országgá válik, és ez marad sorsa az évszázad egész folyamán.

A magyar tőkésosztály és a magyar feudális osztályok többoldalú nyomás alá kerülnek. A tőkés világrendszer eljut fejlődésének tetőfokára, az imperializmus-hoz. A pénzügyi tőke uralkodóvá válik a termelő tőkével szemben. A nemzetek feletti vállalatok veszik át a világ feletti uralmat. A magyar tőke alárendelt szerepbe kerül.

1917, az oroszországi forradalom új út lehetőségét villantja fel. A világtörténelemben először a dolgozó tömegek, a munkások, a parasztok, a szegények és a kizsákmányoltak milliói győzedelmeskednek uraik felett, és elkezdődhet egy új társadalom építése, ahol a hatalom a dolgozó népé, és a gyárak, a föld a dolgozó emberek kezében van. A kapitalizmus elszenvedi első stratégiai vereségeit.

A magyar uralkodó osztály nem képes kezelni a háború következményeit, a nyomort, a munkanélküliséget, nem képes megvédeni önmagát az új világot hirdető forradalommal szemben. 1919 tavaszán 133 napra a dolgozó osztályok

kezébe kerül a hatalom. Történelmileg csupán egy pillanat, de világossá válik, hogy a magyar tőkés rendszer sebezhető, sőt legyőzhető.

A magyar tőkés és feudális körök a Horthy-korszak nacionalista, reakciós, konzervatív és szélsőségesen kommunista ellenes rendszerébe menekülnek. Új középosztályt hoznak létre. Igaz, ennek ára milliók nyomorúsága. De magas árat fizetnek külpolitikai téren is. A magyar kapitalizmus nem képes önállóan megteremteni a rendszer külső biztosítékait, és megvalósítani a régi országrészek visszaszerzését. Magyarország a fasiszta Németország szövetségese lesz, és innen egyenes út vezet a második világháborúba.

A magyar munkásság, a dolgozó tömegek szembe szállnak az egyre inkább fasizálódó magyar tőkés-feudális rendszerrel. A munkásmozgalom meghatározó tényezője a szociáldemokrata mozgalom. Az MSZDP óriási szervezettséggel, infrastruktúrával rendelkezik. Ismerik őket. A Horthy-rendszerben minden szakszervezeti tag egyben az MSZDP tagja is. Vezetőik kiegyeznek a tőkés rendszerrel.

A kommunisták, a rendszer következetes ellenfelei, néhány százan vannak, a mély illegalitásban vagy emigrációban vannak. Világossá válik, hogy a magyar kapitalizmus megdöntéséhez, a szocialista forradalom végrehajtásához kevesek a magyarországi erők. A magyar jövő a világtörténelmi változások függvényévé válik.

Kádár János a Kommunisták Magyarországi Pártja hazai aktivista gárdájának tagja. A két világháború között itthon van, másoktól eltérően sohasem kerül szovjet emigrációba. Tizenhét éves korában csatlakozik a KMP-hez. Vasasifjú, amire későbbi életében mindig büszke lesz. Igazi angyalföldi munkásember, a később Irodagépípar Vállalat elődjében műszerész. Személyesen érzi a kizsákmányolást. Rendszeresen a Kender-Juta elől indulnak május 1-én tüntetni. Tapasztalt szervező, ott van a két világháború közötti időszak legnagyobb tüntetésén, az 1930. szeptember 1-i megmozduláson is. Ekkoriban a mozgalomban Barna János néven ismerik, csak később veszi fel a Kádár nevet. Később a KMP megbízásából csatlakozik a szociáldemokratákhoz, az ifjúsági mozgalom egyik vezetője. A sorozatos lebukások után, 1943 februárjában lényegében ő a KMP magyarországi vezetője. 31 éves.

Kádár el van zárva a világtól. A Kominternt, amely 1919 óta összefogja a kommunista pártokat, elvi iránymutatást és anyagi segítséget ad, 1943 májusában a szovjet vezetés feloszlatja. Igaz persze, hogy 1943

nyarától már látható a háború vége, és tudni lehet, hogy a Szovjetunió a háború egyik győztese lesz, de ezt még meg kell élni.

Ekkor születik meg a gondolat, hogy a KMP névleg oszlassa fel magát, és Békepárt néven alakuljon újjá. A cél az, hogy így a KMP védekezni tudjon az egyre szélesebb körű kommunista-ellenes akciókkal szemben, és hatékonyabbá válhasson az antifasiszta egységfront szervezésében. A Békepárt tevékenységét később sokan vitatják, de tény, hogy ezzel a lépéssel tudnak a kommunisták a Magyar Fronthoz csatlakozni. A polgári pártok, de még a szocdemek se igen nagyon hajlandók a kommunistákkal nyíltan egyezkedni. Egy fedőintézmény azonban más. A helyzetet nem képes gyökeresen megváltoztatni, nem tör ki fegyveres felkelés, Magyarország nem lép ki a háborúból.

A Békepárt rövid életű, bár Kádár János és elvtársai ekkor még nem tudhatják, hogy 1944 őszén megkezdődik Magyarország felszabadítása, és a kicsinyke pártból hamarosan óriás lesz, és a taglétszám 1945 februárjában majd megközelíti a 30 ezer főt. 1943-ban ebben még csak hihetnek, és hisznek is.

II. A munkásság, a dolgozók, a szocializmus elkötelezett híve

1944 – 1948 között a kommunista párt válik a társadalom motorjává. Politikai jelszavai hatásosak, a társadalom számára vonzóak. 1948-49-ben a kommunista párt szövetségeseivel együtt többségbe kerül a hatalomban, a szocializmus békés úton győzelemre jut. A gazdaság terén felszámolják a tőkés magántulajdon többségét, a gazdaság, a tulajdon zöme közösségi tulajdonba kerül. Kulturális téren elindul a tömegek bevonása az oktatásba, szegények milliói jutnak iskolai végzettséghez, sőt egyetemi diplomához. A külpolitika terén is irányváltást hajtanak végre. Magyarország szövetségese nem a tőkés Nyugat, hanem a szocialista Kelet, mindenekelőtt a Szovjetunió. 1949-ben létrejön a gazdasági integrációs szervezet, a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa (KGST), 1955-ben pedig a katonai szervezet, a Varsói Szerződés. Mindez együttvéve jelenti, hogy Magyarország a szocializmus útjára tér.

Kádár részese, ismerője és végül elszenvédője az 1950-es évek első fele téves és hibás döntéseinek. Kádár feljut a csúcsra, belügyminiszter lesz, sőt Rákosi Mátyás főtitkár helyettese. Aláírása ott szerepel az MDP legfontosabb dokumentumain.

1949 júniusában az MDP Központi Vezetősége ülésén ő adja el a Rajk-ügyet, az 1950-es évek leghírhedtebb politikai ügyét. Kádár ismerteti a nyomozás eredményét, miszerint Rajk László belügyminiszterként és Szönyi Tibor a párt káderosztálya vezetőjeként kémcsoporthoz és párton belüli frakciót hoztak létre. Akkoriban ebből egy is főben járó bűn, Rajkot és társait kivégzik.

Kádár a vezetés tagja, de sohasem lesz a szűk csapat, a Moszkvából jöttek tagja. Rákosi és Kádár két világ. Kettőjük konfliktusa időzített bombaként épül

be az 1950-es évek politikai életébe. Húsz év különbség van közöttük. Rákosi 1948-ban 56 éves, Kádár 36. Rákosi élő legenda, hiszen 1919-ben, a Tanácsköztársaság idején a legfiatalabb népbiztos, azaz miniszter, amiért hosszú évekig a Horthy-rendszer börtönében ül. Kádárnak nincs, nem is lehetett szerepe a Tanácsköztársaságban. Ő is ül börtönben, de az ő ügye nem kerül a figyelem középpontjába.

Rákosi a Szovjetunióban éli meg a II. világháborút, Kádár idehaza. Rákosit ismeri Sztálin, az akkori szovjet vezetés számos tagja. Kádárt jószerével senki sem ismeri a nemzetközi mozgalomban. Rákosi azt a politikai kultúrát hozza magával, amit a sztálini Szovjetunióban tanul. Kádár szokásait a háború előtti Magyarország alakítja.

Kádár sok mindenben másként gondolkodik, mint Rákosi és a szűk vezetés tagjai. Véleményét elmondja, másokkal is megosztja, de a Rákosi-féle vezetéssel szemben nem szervez ellenzék.

Kádár elszenvédője az MDP-vezetés hibás politikájának. 1951 márciusában még ő készít jelentést az MDP-tagság összetételéről. Alig egy hónappal később már letartóztatják. Rákosi a vezetés ülésén elmondja, hogy Kádárral szemben az első gyanú „Rajk leleplezésénél keletkezett, amikor észrevettük, hogy magatartása kényszeredett.” Magyarán, Kádár támogatta Rajk László elítélését, de nem túlságosan lelkesen, legalább is nem olyan lelkesen, ahogyan Rákosi elvárta. Kádár bűnlajstromát mindjárt bővíti a múlttal is. Nyakába varrják, hogy 1943-ban engedély nélkül oszlatta fel a kis létszámú hazai pártot, és hozott létre egy legális pártot Békepárt néven.

Kádár börtönben van, amikor az MDP Központi Vezetősége 1953. júniusában feltárja a hibákat. Kádár támogatja a döntést, s a megújulás nagy, de sajnálatos módon elszalasztott lehetőségének tekinti. Élete végéig vallja, hogy a szocializmus nevében elkövetett hibák, tévedések helyrehozhatóak, mert nem a szocializmus lényegéből, hanem egyes emberek hibáiból fakadnak. A kommunisták akkor teljesítik küldetésüket, ha a munkásságot, a dolgozókat szolgálják, és következetesen küzdenek a tőkés rendszer ellen, a munkások, a dolgozók társadalmáért.

FOLYTATJUK

MUNKÁSPÁRTI TŰNTETÉS - 2012

Emlékezünk, erőt merítünk

„A Munkáspárt Kádár János halálának első évfordulóján, 1990. július 6-án, pénteken 18.00 órakor a Mező Imre úti temetőben elhelyezi a megemlékezés és a kegyelet koszorúját” – adta hírül A Szabadság 1990 nyarán. Az első rendezvényen zuhogott az eső, máskor a kánikula volt elviselhetetlen. De mi ott voltunk, emlékeztünk, erőt merítettünk.

